

A NECESIDADE DUNHA ALIANZA A PROL DO NOSO RURAL

Xabier Bruña*

A grande crise do rural é a do abandono da xestión e do manexo, que comporta o abandono da terra e, con el, a desaparición do capital humano, peza clave para que o territorio siga vivo. Neste sentido, entre os anos 1991 e 2001 a poboación activa agraria descendeu un 55%, feito que é paralelo á continua baixada no número de explotacións agrarias: en 1962 contabamos con 433.000 explotacións, e a principios do século XXI, con 270.000. Parte da nosa sociedade considera que o abandono do rural forma parte do progreso e da modernidade dos tempos. Moito máis aló desta visión, o abandono da terra ten consecuencias ambientais, paisaxísticas, culturais e económicas.

Temos que tomar medidas antes de que o abandono sexa unha situación irreversible, antes de que as iniciativas neoliberais desfagan o pouco que nos queda do mundo rural. As medidas teñen que ter carácter preventivo e anticiparse á evolución dos tempos, e nesta liña a garantía de futuro para o noso rural é ter orgullo del. Está nas nosas mans que o dignifiquemos e que apostemos por el. Para iso son fundamentais accións sinéxicas encamiñadas á suma de esforzos na defensa do ben común.

Até o día de hoxe, as políticas europeas de desenvolvemento rural non foron políticas multisectoriais e a función social foi a grande esquecida. Esta filosofía traducíuse nunha perda de cohesión económica, social, ambiental e territorial do noso rural. As axudas derivadas desta política de desenvolvemento rural, baseadas case exclusivamente no concepto de rendibilidade económica, significou que os beneficiados das mesmas, non foron nin os territorios, nin as poboacións que viven no territorio.

Para acadar unha nova política de desenvolvemento rural, cómpre que as entidades de carácter agrario, sindical, veciñal, ambiental e doutra índole que teñan incidencia no medio rural, concorden nun proxecto común: acadarmos un medio rural multifuncional e sustentábel. Un medio rural galego vivo; é

Ramóns Pérez

Xornada de traballo da Alianza por un medio rural galego vivo, o 20 de abril en Pontevedra.

Tanto as políticas europeas de desenvolvemento rural como a Xunta de Galiza esqueceron a función social do rural. Neste contexto, catro organizacións - ADEGA, CIG, FRUGA e ORGACCMM- vimos de poñer en marcha as bases dunha rede chamada "Alianza por un rural galego vivo"

dicir, con poboación dedicada a diversas actividades e con calidade de vida.

A preocupación polo estado do noso rural e as medidas que os actuais gobernos (autonómico, estatal e europeo) están poñendo en marcha neste eido (reforma da PAC, modificacións normativas, freo de proxectos e axudas para o rural, . . .) fan necesaria unha actuación conxunta. Para artellar unha resposta común ás numerosas agresións que está a padecer o rural galego e facer propostas viábeis e sostíbeis é necesario constituir unha rede en forma de alianza que defenda o rural galego e que coordine os esforzos das distintas organizacións e

asociacións galegas que están a traballar a prol do noso rural.

Neste sentido, catro organizacións (ADEGA, CIG, FRUGA e ORGACCMM) vimos de poñer en marcha as bases da rede chamada "Alianza por un rural galego vivo", que iniciou a súa andaina en Poio o día da Terra de 2012 (21 de abril), nunhas xornadas nas que se analizaron experiencias de desenvolvemento rural.

O obxectivo fundamental desta Alianza é lograr un medio rural multifuncional e sustentábel, baseado nas persoas; o que equivale a un medio rural vivo. Ademais pretende responder a todo tipo de agresións (lexislativas, normativas, proxectos, ...), formular novas iniciativas de desenvolvemento rural e reivindicar a presenza do tecido asociativo no rural. Todo isto baseado nun modelo de sociedade e desenvolvemento máis xusto e solidario e nos principios da xestión comunitaria dos recursos.

* Xabier Bruña é vogal de medio rural en ADEGA.
+ info: alianza.rural.galega@gmail.com.